

Sygn. akt II Ka 221/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Ewy Sypniewskiej – Sojki Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu 21.09.2018 r.

sprawy A. J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z 26.04.2018 r. sygn. akt II K 386/17

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje wypadek mniejszej wagi z art. 286§3 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podst. art. 286§3 kk skazuje oskarżonego A. J. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata I. W. kwotę 516,60 zł z tytułu nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
4. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym opłaty za obie instancje.

Waldemar Cytrowski

II Ka 221/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem z 26.04.2018 r. w sprawie o sygn. akt II K 386/17 uznał oskarżonego A. J. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64§1 kk i za to na podst. art. 286§1 kk skazał go na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł nawiązkę w kwocie 1071,73 zł.

Wyrok zaskarżył obrońca, który w istocie zarzucił mający wpływ na treść wyroku błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie wyrządzonej przez oskarżonego szkody oraz rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary poprzez niezastosowanie art. 37a kk.

Wyrok zaskarżył oskarżony, który zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec niego kary poprzez niezastosowanie art. 37a kk.

W oparciu o te zarzuty wnieśli o zmianę wyroku.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 kpk kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny logiczny wniosek, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64§1 kk. Sąd I instancji w prawidłowo sporządzonym, a więc spełniającym kryteria art.424 kpk uzasadnieniu wykazał dlaczego takie ustalenia poczynił. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Ustalona zatem przez Sąd wersja, jeżeli tylko nie opiera się na ocenach dowolnych i jest logicznie poprawna czyni zarzut błędu w ustaleniach faktycznych bezzasadnym, natomiast uzasadnienie takiego zarzutu opiera się na ocenach dowolnych. Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Oskarżony w całości przyznał się do tego, iż zameldował się w hotelu na okres od 10 do 14 października, a zatem jeżeli nie poinformował w recepcji hotelu, iż pokój zwolni wcześniej, to dla jego odpowiedzialności karnej i cywilnej nie ma to żadnego znaczenia. Ustalona kwota szkody, którą wyrządził jest natomiast wynikającym z liczby dni i ceny za dobę hotelową prostym rachunkiem i nie ma znaczenia w jakiej formie rachunek taki został wystawiony.

Biorąc natomiast pod uwagę rozmiar wyrządzonej przez oskarżonego szkody, który był nieznaczny, można zasadnie przyjąć, iż oskarżony wypełnił znamiona wypadku mniejszej wagi z art. 286§3 kk. Wobec tego, iż oskarżony był wielokrotnie karany i odpowiadał w warunkach recydywy specjalnej podstawowej, brak było podstaw do orzeczenia kary przy zastosowaniu art. 37a kk. Skazanie bowiem wielokrotnie karanego i odpowiadającego w warunkach recydywy oskarżonego na karę łagodniejszego rodzaju nie tylko nie spełniłoby wymaganego od kary rezultatu ale byłoby rażąco niewspółmiernie łagodne. Dlatego Sąd odwoławczy, uwzględniając wskazane w art. 53 kk zasady wymiaru kary oraz wyżej wskazane okoliczności, na podst. art. 286§3 kk skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec natomiast tego, iż rozmiar szkody został ustalony precyzyjnie, nie ma żadnych wątpliwości, jaką kwotę oskarżony powinien uiścić na rzecz pokrzywdzonego.

SSO Waldemar Cytrowski